

дълнитъ прѣдгория на Сръдня-Гора и Родопитъ се простиратъ до брѣговетъ на Марица. Въ отворенитъ части дъното на долината често е блатисто.

Главнитъ прѣходи прѣзъ Марица сж: мостоветъ въ Бѣлово, Татаръ-Пазарджикъ, Пловдивъ, Сейменъ, Мустафа-Паша и Одринъ, и други два моста, принадлежащи на желѣзнопътната линия, единия при Търново а другия близо до Кулели-Бургасъ (14 километра на истокъ отъ Димотика).

Има още едно голѣмо число дървени мостове съ по-вече или по-малко примитивно устройство.

Басейна на Марица граничи съ главната верига на Балкана (отъ Черното-море до Желѣзнитъ-Врата съ южния клонъ на тази верига), съ западния край на Сръдня-Гора, и съ възвишеноститъ, които присъединяватъ рѣчената верига на Родопитъ, и най-сетитъ самитъ Родопи до брѣгътъ на Егейското море.

Главнитъ притоци на Марица сж:

На лѣво:

1-о. *Тополница* (или *Кузлу-Дере*), която извира отъ Сръдня-Гора, прѣсича басейна на Златица, тече по една тѣсна планинска долина и се влива въ Марица надъ Татаръ-Пазарджикъ.

2-о. *Стрѣма* (или *Гюопсу-Дере*) (у дрѣвитъ Сирмиусъ) извира отъ Стара-Планина, гдѣто источницитъ ѝ въ южната страна съответствуватъ съ источницитъ на Видъ въ сѣверната страна, и като напуца плодородната Карловска долина, прѣсича Сръдня-Гора въ единъ проходъ отъ 14 километра дължина, послѣ минава прѣзъ Пловдивското поле и се влива въ Марица на 12 километра на югъ отъ Пловдивъ.

3-о. *Стрѣма* на всѣкъдъ е прѣбродима; много рѣкички, ако и незначителни, се вливатъ въ Марица между устието на Стрѣма и Търново. Малко на долу отъ тази мѣстность влива се въ Марица рѣкичката *Сасли-Су* или *Саслийски* (въ старо врѣме *Арзусъ*), която пои Старо-загорската долина.

les derniers chaînons détachés de la Sredna-Gora et du Rhodope s'avancent jusqu'aux rives du fleuve. Dans les parties ouvertes, le fond de la vallée est souvent marécageux.

Les principaux points de passage sur la Maritsa sont les ponts de Belovo, Tatar-Bazardjik, Philippopoli, Seimen, Mustafa-Pacha, et Andrinople, les deux ponts de chemin de fer, près de Tirnovo et près de Kulelu-Bourgas (à 14 kilomètres et de Demotika).

Il existe encore un grand nombre d'autres ponts de construction plus ou moins primitive.

Le bassin de la Maritsa est limité par la chaîne principale des Balkans (de la mer Noire à la Porte-de-Fer, par la branche méridionale de cette chaîne), par l'extrémité occidentale de la Sredna-Gora et par les hauteurs qui joignent cette chaîne au Rhodope, enfin par le Rhodope lui-même jusqu'au rivage de la mer Egée.

Les principaux affluents de la Maritsa sont:

A gauche:

1o. La Topolnitsa ou Kuzlu-Déré, qui prend sa source dans la Sredna-Gora, traverse le bassin de Zlatitsa, coule dans une étroite vallée montagneuse, et se jette dans la Maritsa au-dessus de Tatar-Bazardjik;

2. La Stréma ou Guiopson-Déré, (dans l'antiquité Sirmius), sort de la Stara-Planina, où ses sources correspondent sur le versant sud à celles du Vid sur le versant nord. En quittant le fertile bassin de Karlovo, elle traverse la Sredna-Gora dans un défilé de 14 kilomètres de longueur, puis parcourt la plaine de Philippopoli et se jette dans la Maritsa à 12 kilomètres de cette ville. Le Guiopson est partout guéable;

3o. Un grand nombre de cours d'eau sans importance se jette dans la Maritsa entre l'embouchure du Guiopson et Tirnovo. Un peu au-dessous de cette localité le fleuve reçoit le Sasli-sou ou Sasliika (dans l'antiquité Arzus), qui arrose la plaine d'Eski-Zagra (Stara-Zagora);